

DOM

afsagt den 1. juli 2013

i sag nr. BS

M

mod

Forsikring A/S

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøgeren, M, var den 16. april 2009 impliceret i et færdselsuheld. Hun blev som cyklist påkørt af en bil i Universitetsparken i Aarhus. Bilens ansvarsforsikring var tegnet hos sagsøgte, Forsikring A/S, herefter. Derfor påtog sig ansvaret for den personskade, som M blev påført ved uheldet. ar udbetalt M den erstatning og godtgørelse, som M i efter selskabets opfattelse har krav på. Hun har sidst modtaget betaling i forbindelse med et brev, som sendte til hende den 20. marts 2012. Sagen vedrører spørgsmålet, om M har krav på yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med, at hun ikke var i stand til at tiltræde arbejde som holdinstruktør i Fitness World.

Sagen er anlagt den 27. august 2012.

Ma har nedlagt påstand om, at skal betale 468.641,50 kr. med tillæg af procesrente fra den 4. juli 2009.

Ma har påstået principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb fastsat efter rettens skøn og mest subsidiært frifindelse for tiden.

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovent § 218 a, stk. 2.

Ma har opgjort beløbet i henhold til sin påstand således:

Yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fra den 16. april 2009 til den 1. januar 2016:

350,29 uger á 10 timer á 135 kr.	472.891,50 kr.
med fradrag af allerede udbetalt tabt arbejdsfortjeneste	4.250,00 -
	468.641,50 kr.

Under hovedforhandlingen er der afgivet forklaring af M:
J: og H: Forklaringerne er ikke gengivet i dommen.

Parternes synspunkter (procedure)

Advokaten for M har i sit påstandsdokument til støtte for sin påstand blandt andet anført følgende:

"Anbringender

Til støtte for at M krav ikke er forældet, gøres det gældende, at begyndelsestidspunktet for forældelse af upåregnelige følger udskydes / suspenderes til tidspunktet for følgende indtræden.

Jeg gør gældende, at der ikke ved tilskadekomsten var grund til at forvente, at M ikke kunne komme til at varetage sit arbejde som holdinstruktør.

Denne følge indtræde først senere i genoptræningsforløbet, hvilket tidspunkt i hvert fald ikke lå for M operation den 25. marts 2010.

Videre gøres det gældende, at det tillige strider imod almindelige rimelighedsbetragtninger, hvis en skadevolders ansvarsforsikringsselskab, ved langsommelig skadesagsbehandling og gentagne anmodninger til skadelidte om at fremskaffe mere eller mindre unødvendig dokumentation for erstatningsopgørelsen, kan skubbe skadelidtes krav på personskadeerstatning ud over forældelsesfristen.

Jeg bemærker til ovenstående, at jo har anerkendt erstatningspligten, hvilket i sig selv medfører en udskydelse af forældelsesfristen for påregnelige men ikke konkretiserede varige følger.

Herudover bemærker jeg, at ikke blot har anerkendt selve erstatningspligten. har tillige den 25. marts 2012 anerkendt, at M havde krav på yderligere erstatning netop for de holdtimer, som hun ikke havde kunnet varetage grundet skaden, jf. bilag 15.

Det er herefter alene opgørelsen af den tabte arbejdsfortjeneste, herunder den aftalte timeløn og det mistede timeantal, der er tvist om i sagen, ikke om der består et krav.

--

Til støtte for at skal betale tabt arbejdsfortjeneste frem til den 1. januar 2016, gør jeg gældende, at M afslutter fysioterapeutuddannelsen til januar 2016.

Jeg gør gældende, at M har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste frem til det tidspunkt, hvor hun er i stand til at genoptage sit arbejde i væsentligt samme omfang

som for skaden, jf. erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Dette uanset stationærtidspunktet.

M har endnu ikke genoptaget sit fritidsarbejde i væsentligt samme omfang som før skaden, da hun endnu ikke kan gennemføre holdtimerne i Fitness World på grund af skaden i skulderen.

Jeg gør derfor gældende, at M stadig og frem til januar 2016 har ret til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

M kan først erhverve sig et fuldtidsarbejde og afslutte sit fritidsjob, når hun har afsluttet uddannelsen og frem til dette tidspunkt vil hun lide et indtægtsstab i sit fritidsjob.

Jeg gør gældende, at erstatningsansvarslovens § 2 kan anvendes på studerende.

Jeg gør gældende, at M opfylder sin tabsbegrænsningspligt ved at varetage receptionsarbejde til lavere løn til erstatning for de timer, hvor hun skulle have varetaget holdtimerne.

Til støtte for at den tabte arbejdsfortjeneste kan opgøres til 10 timer pr. uge, gør jeg gældende, at M havde indgået en aftale med sin arbejdsgiver om, at hun skulle varetage 10 holdtimer om ugen, jf. bilag 12.

Jeg bemærker, at M allerede var sat på holdoversigten og at de planlagte hold måtte aflyses.

Til støtte for at indtægtsstabet udgør 135 kr. pr. time, gør jeg gældende, at M havde aftalt en timeløn på 250 kr. pr. holdtime, jf. bilag 12.

I stedet for 250 kr. i timen oppebærer M som receptionist kun 115 kr. i timen.

Til yderligere dokumentation for at timelønnen som holdinstruktør udgør 250 kr., er fremlagt bilag 19, som er en kopi af M Madsens ansættelseskontrakt, der er/var M's kollega.

I M Madsens kontrakt blev timelønnen som holdinstruktør også aftalt til 250 kr.

--

Til støtte for at erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste skal forrentes fra den 4. juli 2009, gør jeg gældende, at på denne dato blev orienteret om, at M ikke kunne varetage holdtimerne, jf. bilag 2.

kunne og burde have indhentet oplysning om timelønnen på dette tidspunkt og bedømt erstatningens størrelse, jf. erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2.

--

Til støtte for at erstatningen for den fremtidige tabte arbejdsfortjeneste kan kræves betalt som en acoutoudbetaling, gør jeg gældende, at M tilstand må anses som stationær og det derfor er sikkert, at hun i hvert fald vil lide det i påstanden opgjorte indtægtsstab.

Advokaten har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Advokaten for har i sit påstandsdokument til støtte for sine på-

stande blandt andet anført følgende:

"...

Anbringender

Det bestrides, at M har krav på yderligere erstatning og godtgørelse efter færdselsuheldet den 16. april 2009.

Sagen er anlagt mere end tre år efter uheldet, hvorfor et eventuelt supplerende erstatningskrav i anledning af dette uheld som udgangspunkt vil være forældet, jf. forældelseslovens § 3, jf. § 2, stk. 4, idet bemærkes, at sagsøgeren ikke har påberåbt sig tillægsfrister.

Det bestrides, at der som påstået har været grundlag for at suspendere forældelsesfristen i en periode, der er lang nok til, at kravet ikke er forældet.

Tabt arbejdsfortjeneste

Det fremgår af arbejdsgivererklæring af 4. juni 2009 (bilag 16), at M på grund af tilskadekomsten var sygemeldt i perioden fra den 16. april - 14. maj 2009.

Sagsøgte har udbetalt erstatning i overensstemmelse hermed, og der er ikke grundlag for at antage, at arbejdsgiverens oplysninger afgivet dengang ikke skulle være retvisende.

Det bestrides, at der er grundlag for at kræve erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter tidspunktet for genoptagelsen af arbejdet, hvortil bemærkes, at arbejdet må anses for genoptaget i væsentligt samme omfang, alene henset til, at Arbejdsskadestyrelsen har vurderet lønnedgangen til under 15%, hvilket også var gældende på tidspunktet for arbejdets genoptagelse.

Det bestrides, at M berettiget til at indtale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, der ikke er forfalden, og sagsøgte må, for så vidt angår sådanne poster, frifindes for tiden.

"...

Advokaten har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Under proceduren har advokaten for M fremsat et nyt anbringende til støtte for sin påstand. Anbringendet er, at har meddelt M i tillægsfrist, jf. forældelseslovens § 21, stk. 5, og at også dette forhindrer, at hendes erstatningskrav er forældet.

Advokaten for ar protesteret mod, at N får adgang til at fremsætte anbringendet.

Det er aftalt med parterne, at retten i forbindelse med domsafsigelsen tager stilling til, om anbringendet tillades fremsat.

Retten har besluttet ikke at tillade det nye anbringende fremsat. Retten har herved lagt vægt på, at det ikke er undskyldeligt, at anbringendet ikke er fremsat tidligere. Det vil efter sagens omstændigheder heller ikke medføre et

ulforholdsmæssigt tab for M. I, at hun nægtes tilladelse til at gøre anbringende gældende.

Rettens begrundelse og afgørelse

M kom til skade 16. april 2009, og efter hendes forklaring var hun som følge af skaderne allerede fra skadesdatoen forhindret i at begynde at arbejde som holdinstruktør i Fitness World.

Selv om erstatningskrav for tabt arbejdsfortjeneste jo udelukkende angår tiden efter skadesdatoen, regnes forældelsesfristen på 3 år fra skadesdatoen, medmindre skadelidte er ukendt sit krav. Forældelsen indtræder ikke successivt, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, sammenholdt med Højesterets kendelse af 21. marts 2013 i sag 315/2012.

M var i princippet allerede fra skadesdatoen bekendt med, at hun på grund af følgerne af skaden var forhindret i at arbejde som holdinstruktør. Forældelse af hendes eventuelle krav på yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste indtrådte derfor den 16. april 2012, og det er i henseende hertil uden betydning, at . udbetalte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste angående perioden fra 16. april 2009 til 8. juni 2010 til hende 20. marts 2012.

Da sagen først blev anlagt den 27. august 2012, og dermed efter M ; eventuelle krav på yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste var forældet, tager retten Topdanmarks frifindelsespåstand til følge.

M , har tabt sagen. Derfor skal hun betale sagsomkostninger til . Sagsomkostningerne fastsættes navnlig efter sagens værdi til 48.000 kr., der skal anvendes til dækning af . udgifter til advokatbistand inklusiv moms.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, . Forsikring A/S, frifindes.

Inden 14 dage skal sagsøgeren, M , betale 48.000 kr. i sagsomkostninger til . Forsikring A/S.

Michael Lyng Jensen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Århus, den 1. juli 2013.

Gitte Baarsch, kontorfuldmægtig
